

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Title:

Letter from
Abraham, Lotte
to
Simonsen, David

Sender:

(Berlin, Germany)

Recipient: Simonsen, David

(København, Denmark)

Resource type: text

Extent: 2 pp.

Languages: da

1921-09-06

Id: dsa_aba-amz_0043.tif

Related:

Berlin, den 19. 1921.

Kære Herr Professor!

Lige var Postkødet her og brogte deres kære Brev, for hvilket jeg siger dem min hjerteligste Tak.

Altsaa, jeg kan meddele dem, at Humoret er ved at blive bedre. Kære Herr Professor, jeg er saa bange for, at jeg har daarlign udtrykt mig i mit sidste Brev. Forstaar mig ret, den samme Sympatifikælels, som herskede i Mænkens mellem min Onkel og mig eksisterer endnu, nej, det siger jo ikke nok, jeg holder saa meget af min Onkel, som jeg bare kan holde af et menneske. Og jeg ved ogsaa, at min Onkel holder af mig. Naar jeg er af daarlign Humør, saa er det ikke min Onkel, som er Skyld i det, men jeg selv. Jeg er utilfreds med mig selv, som jeg allerede skrev til dem forrige Gang, og det er den samme Grund nok til det. Høi min Onkel en Gang betyede mig noget, saa er det virkelig aldrig i hans Interesse, men i min, hvad jeg ogsaa altid kan indse, selv om vi ikke er af samme Mening altid. Min Onkel kan ikke forstaa, at et Menneske er saa lidt grunddigt som jeg. Og det er jo sandt. Det kan være i hvilkens som helst Retning, min Videns er altid kun overfladisk. Det er jo ikke noget Skyld for mig. Jeg har sagt det til mig selv mange, mange Gange i de sidste Aar, men var ikke overgivet nok, at gøre det anderledes.

De har Ret, kære Herr Professor, jeg har brugt forskellige Ord i mit Brev, som vist

skulde lyde anderledes. F. v. "Prof" og daarligt og godt.
Jeg de ganske rigtige søge, dog det sig at ^{det} ~~bestemte~~ kunne
om Lemaatier, og er ~~ikke~~ ^{tristige} ~~Frengangsmaade~~ og
forhøje ~~Frengangsmaade~~ ^{at et Haal, som vi nærmest} ~~nu aante bedre~~. Men jeg ser
det heller ikke bestemt. Jeg ved ikke, hvordan jeg
skal utrykke mig. Naar jeg kunde tale med Dem,
saa var det naturligvis anderledes, men jeg kan
aldrig lerne at skrive Brev. Men nu Gang til:
mit daarligt Hæder har ^{sin} Grund i mig selv,
jeg har det saa godt, som kun et ~~Stemme~~
kan have det! Et herligt Hjem, en Dabel, som
jeg holder forferdelig meget af, og som jeg beun-
drer, der sørger i den mest rørende Vis for mig
og kun vil mit Bedste, hvis han vil forandre
mig i den ene eller anden Retning. Og, kære
Kære Professor, hvis der en Gang er af mine Be-
kendte spørger efter mig, ikke sandt, saa sig
de, at jeg havde det forferdeligt godt. Det
vilde være bedre end nu, hvis jeg blot Tak
for at mine Dabels Kærlighed, havde Lært,
at jeg ikke følte mig trykket hos ham!
Og du mener jeg virkelig: jeg kan vist aldrig
faa det bedre i hele mit Liv! —

Jeg var glad at se af Ders Brev, at de og
Tine Professor har det godt. Det er Lykke, at jeg
ikke er i København, for at kunne hjælpe
med at drille Kære Lehmann. Det må være
forferdelig morsomt! Gratias og forlov!
Nu er det jo ikke en Gang saa nyt mere,
og dog kan jeg ikke endnu fordille mig
ham i min nye Værelighed. Nu faar hans
Brev med alle Benaam. Jeg har foresten
blev ikke skrevet til ham, kun telegram,
men jeg fik da nogle Forlovelses-avis ogsaa
meget sent efter ^{de} Begynderen havde fundet Hed.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk